DJINN

Monolog

Af Elias Sadaq

V.4.

Karakterer: Zakarias

Noter: Oversættelse af de arabiske ord indgår i referencerne

SCENE 01 – DE RØDE SKO

En arabisk popsang spiller. Zakarias kommer ind på scenen. Han har en rød sommerkjole på.

ZAKARIAS

Se mig! Se mig!! Se lige mig!!!

Zakarias danser til musikken

ZAKARIAS

Hvorfor er I så stille?!! Vågn nu op alle sammen! Det er eid al adha[1]!!! Eid mubarak! Aminah? Aminah?! Eid mubarak!!!!

En stemme tysser på Zakarias

ZAKARIAS

Undskyld! Jeg skal nok være mere stille...

Zakarias skruer musikken ned og begynder at hviske

[1] Den anden af de to vigtigste højtider i islam

ZAKARIAS

Mit navn er Zakarias! Jeg er 7 år gammel. Jeg bor i en lille lejlighed i en boligblok i Toveshøj i Aarhus! Siden min mor døde, så har det bare været Aminah, mig og Baba. Baba kom sent hjem i går, så han sover stadigvæk. Det er derfor vi skal være stille…Han sover det meste af tiden, når han altså ikke kører taxa eller er i moskeen.

Zakarias danser videre

ZAKARIAS

Aminah har taget alt sin blingbling på i dag. Silkedjellabaen. Hun har dekoreret sine arme og fingre med hennamønstre. Jeg vil også have lavet hennatatoveringer, men det er kun kvinder, der må gå med guld og silke og henna. Det siger Baba og det er ham der bestemmer!

Zakarias finder et viskestykke frem og vikler det om hovedet

ZAKARIAS

Kol 3am wa anti bikhair[2]! Åååhhh hun er så smuk! Jeg ved slet ikke hvor gammel Aminah er, men hvis jeg skal gætte? Så er hun 350? Det grå hår gemmer hun under tørklædet. Og hun har taget de røde snabelsko på i dagens anledning.

[2] Jeg ønsker dig godhed hele året.

Zakarias kigger på sine fødder og tilbage på de røde sko

ZAKARIAS

Jeg skal bruge de sko til min dans. Aminah! Må jeg ikke låne dem? Bare en enkelt gang!? 3afek[3] Aminah! Please. Jeg skal bare vise noget!

Zakarias beder på sine knæ

ZAKARIAS

Jaaaa! Shukran!!!

Zakarias tager de røde sko på. Han skruer op for musikken igen.

ZAKARIAS

Aminah, Shufi! Shufi[4]!!!! *Shhhh ikke så højt Zakarias siger hun. Baba bliver Majnun hvis du vækker ham.* Min far hedder Adil men alle i Toveshøj kalder ham Majnun. Det betyder skør på arabisk. Mændene i moskeen undgår min far. De taler bag hans ryg. Han ved det godt. Han lader bare som om han ikke hører det.

Zakarias han danser til musikken igen. Han giver den virkelig liv

---

[3] Please
[4] Se

ZAKARIAS

Se mig. Kig nu. Kigger I, Jeg gør det! Jeg gør det nu! Hænderne op! Er I klar? Nej vent! Okay nu! 3-2-1!

Zakarias inviterer publikum op til dans. Han laver et megasejt dansetrin.

ZAKARIAS

Hvad siger I så? Ta-da! Jeg er en prinsesse!!

Zakarias bukker og nejer.

ZAKARIAS

SLAM! Pludselig går døren til soveværelset op. *Audhu billahi minashaitanir rajeem*[5]. *Hvad laver I? Zakarias?? Hvordan er det, du ser ud!?? Hvad er det dog du har på???*! Baba står i døråbningen. Hans ansigt er en tordensky. Hans øjne lyner.. *Folk skal ikke tro, at min søn er en djinn siger han*. D-J-I-N-N. Ordet kommer ud af hans mund som et glødende jern. Det sætter sig fast i min hud som et brændemærke. Djinn. Hvad betyder det? Hånden i ansigtet, inden jeg når at svare. Mit øre siger beeeeeeeeeeeeeeeeep. Min kind brænder. Det er som om, det hele sker i langsom gengivelse. Årene i hans hals rejser sig som slanger. Hvad er det, jeg har gjort forkert? Skoene ryger af mine fødder. Tørklædet bliver revet af og kjolen flyver væk.

[5] Jeg søger tilflugt hos Allah fra Satan, den afvis

ZAKARIAS

Khallas!!! Aminahs stemme bryder ind. Alting bevæger sig pludselig igen. Baba står og kigger på mig og så tilbage på Aminah. Han vågner af en trance. Hånden falder ned. Hån går ud af stuen og ind i soveværelset. Døren smækker så hårdt at hele blokken ryster.

Zakarias holder sig for kinden

ZAKARIAS

Av. Aminah holder mig helt tæt. Hun kysser mig på venstre side af ansigtet. Av, så gnider hun en ren klud i tigerbalsam og dupper den på hævelsen. Dup-dup-dup. Av-av-av. Det svier. *Majnun wallahi, siger hun.* Hun ryster på hovedet. Jeg fejer hendes hånd væk og vil gå ud på badeværelset, så jeg kan græde i fred. *Vent* siger hun og tager fat i mit venstre håndled. Hun vender den om og nærstuderer den. Giv slip Aminah! Hendes greb om min hånd strammer. Det gør ondt. Slip mig så! Der er helt stille i stuen nu. Det er bare os to. Hendes grå stær. Det hvide. Mælken i hendes øjne.

Pause

ZAKARIAS

Du har en djinn i dig, siger hun.

Zakarias trækker hånden tilbage

ZAKARIAS

En djinn? Der var det igen. Hvad er det? Hun smiler når hun siger det. Djinn. Hvad betyder det?

Lyset ændrer sig og gardinerne i stuen begynder at blafre

ZAKARIAS

Sæt dig her, siger hun til mig. *Habibi, jeg skal fortælle dig en historie fra koranen. Før menneskene, før jorden, før alting fandtes, skabte Allah englene og djinnerne i paradiset. Englene blev skabt til at adlyde alle Allahs ord. De var formet af et koldt lys. Djinnerne derimod fik fri vilje, så de kunne gøre hvad de havde lyst til. Det blev født af en ild, som brændte uden røg. De er magiske væsener.*

Pause

ZAKARIAS

Magisk? Er jeg så også magisk? Aminah bliver mørk i ansigtet. Hele hendes kropssprog ændrer sig. Hun er pludselig en anden nu. Habibi siger hun med en dyb stemme. De fleste mennesker frygter det som de ikke kan kontrollere. Men husk, der findes gode djinner og onde djinner. Hun ser sig omkring mens hun taler, så trækker hun gardinet for. Du er gammel nok til at lære det. Jeg viser dig det nu men du må ikke fortælle det til nogen! Særligt ikke baba.

SCENE 02 – KÆRLIGHEDSBESVÆRGELSE I

ZAKARIAS

Djinnerne bor i forladte bygninger, på toiletter og lossepladserne. Det siger Aminah. De kommer frem ved solnedgang. Ved siden af vores blok ligger der en kæmpe losseplads. Jeg må ikke gå derind alene men i dag jeg gør det. Djinnerne lever af knogler og møg siger Aminah, så jeg har samlet alle de ben jeg kunne finde til dem.

Pause

ZAKARIAS

Er I der?? Jeg har taget mad med til jer. Kom frem.

Pause

ZAKARIAS

Jeg har taget en glaskrukke fra køkkenet. Lyner mine bukser ned, og tisser i glasset. Det damper. Jeg blander det med en håndfuld mælkebøtter, to døde bænkebiddere og en spytklat. Jeg siger djinn, djinn, djinn.

SCENE 3 - MARERIDT

Zakarias ligger og sover. En skygge kravler hen over hans ansigt

ZAKARIAS

Det er nat. Jeg ligger på mit værelse og døser hen. Jeg hører en stemme. Vågn op siger den. En skikkelse står i døråbningen til mit værelse. Den kigger på mig. Aminah? Baba?

Pause

ZAKARIAS

Er I der? Er der nogen? Jeg prøver rejse mig op, men kan ikke bevæge mig.

Zakarias prøver at bevæge sine krop men den er fastlåst

ZAKARIAS

H-h-h-j-j-j-æ-æ-æ-l-l-l-p-p-p. H-h-h-j-j-j-æ-æ-æ-l-l-l-p-p-p.

Pause

ZAKARIAS

Skikkelsen går ind på mit værelse nu. Den bevæger sig ikke som et menneske. Den kravler på maven. Op ad mine ben. Hen over min krop. Den er tung og kold. Den vikler en hale rundt om min hals og stikker en tunge ud af munden. Jeg kan ikke trække vejret. To enorme hugtænder. Tættere og tættere på min hals. Den hvisker i mine ører. En stemme i mit hoved. Jeg er dig og du er mig siger den. Mit hjerte banker. Skikkelsen rejser sig. To øjne i mørket.

Zakarias beder en bøn

ZAKARIAS

Allah. Vil du ikke nok redde mig? Jeg lover at være en god muslim, hvis du beskytter på mig.

Zakarias vrider sig fri af skyggens greb

ZAKARIAS

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH.

Lyset i værelset bliver tændt. Skyggen forsvinder.

SCENE 04 - HAMMAM AL-DJINN I

ZAKARIAS

Jeg er tolv år gammel. Besøger en hammam i Marokko, med min onkel, fætter, far eller en fremmet mand. Det er også lige meget hvem. Det er alt sammen den samme afgudsdyrkelse. Døråbningen bag moskeen fører ned under jorden til et brølende bål. Manden bag skranken byder mig velkommen. Han siger: Salaam aleikum. *Wa aleikum salam. Det bliver 10 dirham, min ven*. Jeg siger, det er første gang, jeg er her. *Han siger, du skal ikke være bange.* Smiler, en skinnende guldtand, så rækker han mig en lyserød plastikspand og et håndklæde. *Tøjet af*, han peger på kabinerne med overhæng. Det er kun ham og mig. Hvor blev de andre mænd af? Jeg skynder mig og trækker gardinet for. Vandet drypper. Dryp, dryp, dryp. Jeg tager skoene af, så strømperne, trøjen og bukserne, indtil jeg kun står i mine underbukser. Er det meningen at jeg skal beholde dem på eller tage dem af?

Pause

ZAKARIAS

Jeg beholder dem på. Håndklædet om livet. Mit tøj afleverer jeg ved skranken. Manden er forsvundet. Døren til badet er et ansigt med horn. To blå øjne stirrer på mig. *Djinn*. Ordet kommer ud af min mund helt af sig selv. Døren åbner sig med en bevægelse. Stemmer i det fjerne. Vand under mine fødder. Jeg går ind.

SCENE 05 – CALL TO PRAYER

Zakaria er i moskeen med baba. Gulvet er et stortbedetæppe i et mørkeblå nuancer.

ZAKARIAS

Jummuah mubarak[6]. Det er fredagsbøn. Jeg er 15 år. På vej ind i en kælder i Aarhus centrum. Salen er proppet til randen og imamen er allerede i gang med khutbaen[7], da mig og baba ankommer, så vi lister os ind og sætter os allerbagerst i lokalet. Jeg hører ikke rigtig efter hvad der bliver sagt. Imamen taler med en dialekt, som jeg ikke forstår, så jeg forsvinder ind i mig selv.

Hele salen siger Ameen i kor

ZAKARIAS

Ameen! Baba kigger koncentreret i retningen af imamen, mens han holder om sin bedekrans. Han kører fingrene gennem de 99 olivensten. 99 gange for alle Allahs 99 navne. Igen og igen og igen. Tommelfingeren i cirkler. Han kigger på mig og smiler. Han er ved at blive skaldet. Nu rækker han den anden hånd ud mod min. Åh nej, ikke nu. Hvorfor vil han altid have, at vi skal holde i hånd. Jeg er ikke et barn længere?

[6] Glædelig fredag
[7] prædiken

Ameen siger hele salen i kor igen

ZAKARIAS

Ameen siger jeg lidt forsinket denne gang. Han er så akavet. Ham der! Seriøst. Hvad nu, hvis drengene og de andre mænd ser os?

Ameen siger hele salen i kor for tredje gang

ZAKARIAS

Jeg kigger op på det digitale ur, der hænger på væggen. Det forestiller Al aqsa moskeen. Prøver at regne ud, hvor lang tid, der er tilbage. 12:05. Displayet viser bedetider for alle mulige steder i verden. Berlin, Cape Town, Washington, Tel Aviv, Rabat og Copenhagen. Det viser ikke Aarhus, hvorfor skulle det også det. Der var sgu ikke nogen, der tænkte på Jylland, da man lavede det.

Ameen siger hele salen i kor en gang til

ZAKARIAS

Imamen han fortsætter sin tale. Bla-bla-bla, yallah yallah. Kom nu til pointen seriøst. Åh nej, Baba kigger stadig afventede på mig. Helt seriøst, hvad er der galt med ham? Når han er i moskeen, så er han en helt anden end derhjemme? Han bliver altid så glad. Det er det samme hver fredag. Han tager fri fra arbejde, står tidligt op og laver msemmen[8] med honning og smør til mig og Aminah. Så sætter han sig foran TV'et og ser Sindbad indtil vi skal afsted.

[8] Marokkanske pandekager

Wa Aqimas salah lyder imamens stemme fra højtaleren

ZAKARIAS

Endelig! Jeg springer op som en fjeder. Efterlader hans hånd i luften. Op, Baba, op! Kom så. Hurtigt. Vi skal bede nu! Resten af moskeen rejser sig i en bevægelse. Flokken af mænd stimler sammen for at gøre plads til hinanden. Det er som at være en del af en stor fælles krop. Den islamiske fælleskrop. Jeg bliver stående ved siden af min far på bagerste række, som altid. En mur af kroppe danner sig foran os. Skulder ved skulder. Det er kun ham og mig. Jeg kysser ham på kinden. Kan ikke lade være. Yallah Baba op med dig. Han stønner når han rejser sig.

Pause

ZAKARIAS

Min far fortæller mig at grunden til at vi muslimer danner en række når vi beder, er så djinnerne ikke kan komme ind og forstyrre. Jeg folder armene om min brystkasse, gør mig klar til bønnen, men så sker der noget.

Stemmen i højtaleren bliver til en anden. Lyset ændrer sig.

ZAKARIAS

Ashhadu alla ilaha illallah. Ashhadu alla ilaha illallah. Ash-hadu anna Muhamadan rasuulullah. Hayya 'alas Salaah.

Hayya 'alal Falah. Qad qaamati Salaah, Qad qaamati Salaah. Allaahu Akbar, Allaahu Akbar. Laa ilaaha illallah. [9]

Pause

ZAKARIAS

Skikkelsen fra min drøm. Den er tilbage. Den står ved siden af imamens søn, Younes. Det er ham der kalder til bøn! Det er første gang, jeg rigtigt lægger mærke til ham. Han står og lyser som en stjerne. Luften i salen bliver trukket ud, hver gang han gør en sætning færdig. Skikkelsen?! Den står oppe hos ham nu. *Kom, Zakarias* siger den og lokker mig med en finger. De andre mænd i salen kan ikke se den. Jeg må op til den! Nu! Inden bønnen starter, inden skikkelsen forsvinder!

Zakarias maser sig frem

ZAKARIAS

Mine ben bevæger sig af sig selv. Jeg træder ud af rækken og hen imod skikkelsen. En anden krop erstatter mig og tager pladsen ved siden af min far. Han kalder på mig. Hans stemme drukner bag mig i havet af mandekroppe. Jeg puffer til dem, blidt. Undskyld bror. Glider hurtigt ind og ud mellem mængden. Længere frem. Ammu? Må jeg komme forbi? 3afwan[10]. De ser mig ikke. De hører mig ikke. Højere! Jeg skal forbi! Flyt jer!

---

[9] Islamisk bønnekald
[10] Undskyld mig

Zakarias albuer sig frem

ZAKARIAS

Skikkelsen smiler til mig. Den slikker sig om munden. Jeg er der næsten. Bønnen starter om et øjeblik nu. Hurtigere. Jeg skubber til kroppene foran mig. Hårdere! Mændenene kigger på mig. De sender mig undrendende blikke. En onkel brokker sig. Jeg er ligeglad med, hvad de tænker. Flyt jer, sagde jeg! Rækkerne åbner sig som porte. Jeg bliver ved og ved og ved! Må mase mig frem, indtil jeg står allerforrest.

ZAKARIAS

Endelig! Alhamdullilah.

Pause

ZAKARIAS

Vent, den er væk igen? Hvor forsvandt den hen?? Der er en tom plads ved siden af imamens søn. Jeg stiller mig ind til ham. Hvorfor sidder mit hjerte i min hals? Er det varmt herinde? Jeg begynder at svede. Mine fødder. Placer dem forsigtigt ved siden af hans. Han rykker tættere på mig. En lille berøring. Vi får øjenkontakt. Hans diamantbrune øjne i mine. Det er som om noget i mig falder på plads. Rødmer jeg? Det er ham der rødmer? Smilte han ikke lige til mig? Nej. Jo. Nej. Fokuser nu. Audhu billahi minashaitanir rajeem. Bismillahi rahmani raheem[11]. Jeg ranker ryggen og skyder brystet frem, alt hvad jeg kan denne gang. Allahu akbar! Vi beder sammen. Begraver begge pander på tæppet. Ya allah. Kan du høre mig? Jeg beder dig, lad det her øjeblik vare for evigt

[11] I Guds, den nådiges, den barmhjertiges navn

Zakarias står på scenen og udfører fredagsbønnen. Lyset går ned.

SCENE 06 - KÆRLIGHESBESVÆRGELSE II

ZAKARIAS

Solopgang. Jeg knuser et æg, blander blommen med mit spyt. Rører rundt med en finger. Først to gange med uret, så tre gang mod uret. På min højre hånd maler jeg et tegn og siger hans navn. Younes, Younes, Younes, Younes, Younes, Younes.

SCENE 07 – ZAKARIAS + YOUNES

Zakarias sidder i moskeen med koranen i sit skød.

ZAKARIAS

Det er fredag igen. Vi er alene i moskeen nu. Jeg sidder og kigger skiftevis ned i koranen og op på ham igen. Han har en hvid djellaba på, går rundt i bare tæer. Jeg kunne sidde og kigge på ham hele dagen. Høj og slank som en gazelle. Hans ferskendun. Mine æblekinder. Jeg kan stadig ikke gro et skæg.

Pause

ZAKARIAS

Bruger du den der siger han. Younes peger på bogen i min hånd. Han taler til mig. *Det ser ikke til, at du får læst særligt meget, siger han*. Han afbryder mig inden jeg når at svare. *Det er mig, der skal låse af, siger han. Hvad læser du* spørger han og kigger mig over skulderen? Hans åndedræt på min kind. Det sitrer i mig. Pludselig går det op for mig, at jeg ikke har nogen idé om, hvad jeg egentlig laver med koranen.

ZAKARIAS

Jeg sidder og læser om djinner siger jeg.

Pause

ZAKARIAS

Spændende, min far har engang uddrevet en djinn, siger han. Jeg så det med mine egne øjne Wallah. Min onkels hustru var begyndt at opføre sig mærkeligt sådan der. Hun vil ikke sove sammen med ham du ved. Hun stoppede med at spise og begyndte

at tale med en anden stemme. Hun havde en djinn. Jeg elsker hende! Jeg giver aldrig slip sagde djinnen i hende. Vi måtte slå den ud wallah. I dag er hun heldigvis helbredt alhamdullilah. Er det ikke bare overtro spørger jeg? *Hvad mener du? Det står lige der i koranen. Alle muslimer tror på djinn siger han.*

Pause

ZAKARIAS

Ikke mig. *Så er du ikke en rigtig muslim, siger han og tager bogen fra mig.*

Pause

ZAKARIAS

Zakarias? Du er marokkanere ik? Jo *men kun halvt svarer jeg. Marokkaner er kendt for at lave sort magi. Er det ikke rigtigt siger han? Min far taler tit om din far og jeres familie.* Hvad siger han, spørger jeg. Please, please ik sig, han har sagt noget skørt. *Ikke noget særligt svarer Younes. Han* siger bare, at du er en god muslim, og han kender mange, der vil være glade for at blive gift med dig.

Tavshed

ZAKARIAS

Jeg skal ikke giftes svarer jeg. Skal du ikke siger han? Nej svarer jeg og kigger væk.

Pause

ZAKARIAS

Du har flot hår, siger Younes til mig. Du burde smile

noget mere.

Pause

ZAKARIAS

Skal vi være venner, spørger jeg. *Er vi ikke allerede det*, svarer han og blinker til mig? Jo siger jeg og smiler. Mit hjerte banker. Har du brug for en hånd?

Lyset går ned

SCENE 08 – CAPRI-SUN

ZAKARIAS

Younes og jeg gemmer os i sløret fra bambusbuskene bag blokken. *Pepsi eller Capri Sun? Younes spørger mig*. Capri-Sun svarer jeg. *Rød yumyum eller gul, siger han*? Altid den røde, svarer jeg. *Hvad er din yndlingsfarve spørger han mig?* Blå svarer jeg. Okay, okay. Nu er det min tur. Hvis du kunne være et dyr, hvilket ville du så være? *En kat, tror jeg*. Hvad er dit stjernetegn, siger jeg? *Går du virkelig op i det der siger han og griner? Okay, jeg er løve.* Jeg vidste det! Nu skal du spørge mig. *Alright siger han? Hvis du selv kunne vælge, hvor vil du så bo? Alle andre steder end her svarer jeg. Mener du det siger han? Ja, en dag flytter jeg herfra og kommer aldrig tilbage. Du er godt nok mærkelig, siger han*. Hvad med din familie? Det ved jeg ikke, de skal nok klare sig. Min tur svarer jeg. Hvad er dit drømmejob? *Jeg vil gerne være journalist siger han. Jeg hader den måde nyhederne skriver om os på i Danmark.* Jeg troede du skulle være imam som din far siger jeg? *Det skal jeg også men nu leger vi bare svarer han.* Udtrykket i hans ansigt ændrer sig. Han ser helt voksen, ligesom når han står og kalder til bøn. *Okay, jeg* har et allersidste *spørgsmål Younes.* Du skal svare helt ærligt. *Hvad er du allermest bange for*? *Mig?* siger han og tænker sig om et øjeblik inden han svarer, ikke noget wallah. *Heller ikke mig* siger jeg.

Pause

ZAKARIAS

Zakarias? Ja Younes*? Nej, det er lige meget*. Jo sig det nu. Jeg tror aldrig jeg kan flytte herfra siger han. Er du sikker? *Ja* svarer han og giver mig et langt kys.

SCENE 09 – STJERNER

ZAKARIAS

Det er nat. Jeg ligger i min seng da jeg modtager en sms fra Younes. *Er du vågen*? Jeg venter lidt med at svare. Vil ikke virke for desperat. Okay, nu må det være nok. Jeg skriver tilbage. Ja. Hva så? Ny besked. *Jeg skal vise dig noget. Det er en overraskelse. Mød mig foran blokken om 10*. Solbrille emoji. Peace tegn emoji. Baba er på arbejde. Aminah sover, så jeg sniger mig ud, låser døren efter mig. Klik. Opgangen lugter af brændt karry. Nogen har glemt at lukke skakten efter sig. Younes står og venter i stueetagen. Han har dynejakke og joggingbukser på. Giver mig et kram. Han dufter af Axe bodyspray. Den gode slags. *Kom, hvisker han og* går op ad trapperne. Jeg følger efter ham. Helt stille, så naboerne ikke hører os. Dørene er kykloper. Spionhuller, øjne der kigger på os. Mit hjerte banker. *Her, siger han og peger op, da vi når 4 etage.* Jeg giver ham en hestesko. Han skubber til lemmen i loftet. Lynhurtigt hejser han sig selv op og forsvinder ud i mørket.

Pause

ZAKARIAS

Younes? Younes er du der? En dør går op, fra etagen under mig. Jeg holder vejret, mens jeg lytter til fodtrinene. Hvis naboerne opdager mig, så siger de det til min far og så er jeg færdig. De går ned ad trapperne, længere og længere væk indtil lyden forsvinder. Puha. *Psst.* Younes hænger med hovedet nedad. Han smiler frækt og rækker mig en hånd. Jeg kravler op til ham, ud på taget.

Pause

ZAKARIAS

Wow. Vi står på toppen af blokken. Ser ud over hele byen. Lysene fra centrum, regnbuen på Aros, Hasle vandtårn, motocrossbanen og brabrandsøen. Kommunen er ved at rive naboblokken ned. Det ligner et månekrater. Nattehimlen lyser. Stjernerne blinker. Jeg har aldrig været helt heroppe. Man kan se helt over til moskeen herfra! Det var der vi mødte hinanden første gang Younes. Jeg peger på en lille bygning i det fjerne. Kommunen er ved at rive blokkene ned. Det ligner et månekrater. *Grib. Younes kaster en karton hen til mig. Papvin.* Hvor har du den fra spørger jeg ham? *Jeg købte den i Lidl siger han. Okay jeg stjal den.* Er det ikke haram spørger jeg. *Hvad skulle jeg ellers havde gjort? Betalt for den siger han? Hvad tror du folk vil sige hvis de så mig købe en karton papvin.* Han tager æsken fra mig, river tuden op og tager en kæmpe slurk. Det drypper rubiner fra hans skæg. Han rækker mig kartonen. *Din tur. Kom nu.* Jeg åbner tappen, fylder munden. Bwuard, det smager dårligt. Vi sætter os med fødderne udover kanten. Kigger på stjernerne og ned på bilerne der kører forbi. Skiftes til at drikke. Younes griner. Det summer i mine fingre. Alting snurrer. Nu rejser han sig op. Han tager sin dynejakke af. *Har du nogensinde hørt om dervisherne?* Nej, hvad er det? *Du ved virkelig ikke noget siger han. Sufisme er gren indenfor for islam. I sufisme er det tilladt at drikke vin wallah. Dervisherne tror på at man kan opnå en forbindelse til allah gennem dans. Ligesom gennem bønnen. Min farfar var en dervish. Ifølge min familie, så drak han og dansede i cirkler nonstop i 7 dage i træk. Han havde ikke brug for noget at spise eller sove. Han var ét med universet.* Younes binder jakken rundt om sine hofter. *Ku du forestille dig hvis man gjorde det i moskeen*? Dansede til Allah. Sådan her siger han. Han danner en cirkel med armene. Sådan her spørger jeg? Hænderne højere op. Som om du

prøver at række ud mod selve universet. Han retter på min stilling. Vi står helt tæt. Jeg mærker hans åndedræt på min nakke. Hans skæg kilder mig.

Zakarias løfter sine arme i stilling

ZAKARIAS

Sådan her? Ja, hurtigere og hurtigere siger han!

Zakarias og Younes hvirvler rundt i cirkler på taget af blokken.

ZAKARIAS

Jeg har aldrig følt mig så fri før!!

Zakarias falder om på gulvet af udmattelse

ZAKARIAS

Se et stjerneskud! Så må vi ønske noget! Min far siger, at der står i koranen at Allah har smykket himlen med stjernerne så menneskene kunne beundre den. Og hver gang vi ser et stjerneskud, så er det englene, der bruger dem som skyts mod djinnerne, der prøver at snige sig ind i paradis.

SCENE 10 – TØMMERMÆND

ZAKARIAS

Det er fredag morgen. Jeg har hovedpine. Baba og Aminah sidder i stuen og spiser morgenmad. Sorte oliven, den leende ko, honning, msemmen, spejlæg med sucük. Salaam aleikum. *Aleikum salam, siger de i kor da jeg træder ind i stuen. Har du sovet godt?* Aminah smiler til mig. Baba snøfter og spiser videre. Jeg kysser Aminah på kinden og min far på hånden. *Spis* siger han og hælder te op i min kop. Den damper. *Jeg har plukket myntebladede i fælleshaverne*, siger Aminah stolt. 1-2-3 teskeer sukker. Jeg rører rundt indtil det opløses. TV'et kører. Sindbad og prinsessen står på stranden. De åbner en gammel flaske og en blå ånd kommer ud. Sindbad narrer den ned i flasken igen og prinsessen kysser ham på kinden. *Zakarias siger Baba. Du en stor mand, du skal også snart giftes*. Igen med det ægteskabs snak. Jeg er altså 16 Baba. *Og hvad så? Da jeg var på din alder, bankede det på med familier, der ville have deres datter skulle giftes med mig. Bare spørg din farmor. Skynd dig nu at spise op. Vi skal i moskeen siger han!* Han smiler fjoget, da han siger det. Jeg er næsten stoppet med at komme i moskeen. Gider ikke rigtigt mere. Vil bare hænge ud med Younes. Jeg tager en slurk af teen. Skolder tungen. Jeg har aftalt at følges med Younes i dag siger jeg. Aminah hælder mere te op i min kop. *Igen siger Baba*? Hvad er der med dig og ham? Aminah smiler til mig. Hun klapper Baba på låret. *Lad dem nu*. Jeg laver couscous i aften, så kan vi fejre det er fredag. *Inshallah*, siger min far og går ud af værelset. Han stopper op. *Jeg glemte det næsten*, siger han og åbner pungen. Han giver mig en 100 lap. *Jeg siger det ikke så tit men jeg er stolt af dig*. Han går ud af stuen. Tv'et kører stadig. Sindbad kaster flasken med ånden ned i havet igen og de to flyver mod solnedgangen på et flyvende tæppe. Aminah sidder og spiser færdig.

Pause

ZAKARIAS

Zakarias? Hun rejser sig for at gå ud i køkkenet. Hendes øjne leder efter mig i rummet. Vær forsigtigt habibi. Naboerne er begyndt at snakke.

SCENE 11 - BRABRANDSØEN

ZAKARIAS

Younes og jeg har skippet fredagsbønnen. Vi cykler ud til brabrandssøen i stedet. Vi har fundet en lille oase bag sivene. Jeg har været i Bazaren. Købt solsikkefrø, Capri sun og sure ringe, uden gelatine. Solen skinner. *Vil du ikke holde mit håndklæde*, siger han. Selvfølgelig! Jeg stjæler et kig. En omskåret pik. Det dunker i skridtet. *Ik kigge,* siger han og griner. Nej, nej, undskyld. Jeg vender ansigtet væk mens han tager undertøjet af. Kigger ud mod søen. Den er et spejl. En sky i vandet. En snegl i sandet. Hans pikhår krøller. Insekterne svirrer. Blodet bruser. Vent. Hørte du det? *Younes* går ned mod vandet. Vent, så du det?? Younes, du sikker på at ingen kan se os her siger jeg, da jeg får øje på den igen. Den er tilbage. Skikkelsen. Den står midt på søen og danser. Jeg tror ikke det er nogen god idé det her Younes. Hvis vi går nu, så kan vi stadig nå tilbage inden de er færdige? Den kommer tættere på. Hvad sker der når din far opdager at du ikke er i moskeen? *Glem det nu siger han* og træder ned i vandet. *Kom nu. Du er ikke bange vel?* Skikkelsen den forsvinder ned i dybet med ham. *Kom nu.* Jeg kravler ud af tøjet, følger efter ham. 3-2-1 hop. Mine fødder bryder overfalden. Ned-Ned-Ned. Vandet er iskoldt. Mørket. Tavsheden. Skikkelsen. Den rækker ud efter mig. Op-op-op. Jeg svømmer op mod lyset. Er dyngvåd. Skikkelsen er forsvundet igen. Younes? Hvor er du? Jeg træder op af vandet. *Astaghfirullah*. Younes på sine knæ? Imamens står overfor ham. *Undskyld, undskyld, undskyld,* lyder Younes stemme. *Det er ikke, som det ser ud. Det var ikke mig wallah. Det var Zakarias, han fik mig til det. Jeg havde ikke lyst. Undskyld, undskyld. Han har lavet sort magi på mig! Wallah!!*

Han er besat af en djinn. Undskyld, undskyld, siger Younes. Hans mund bevæger sig, men jeg hører ikke længere det, der kommer ud.

Pause

ZAKARIAS

Tag dit tøj på og og forsvind med dig Zakarias!! Jeg vil ikke se dig i moskeen længere og hold dig fra min søn, siger han. Younes? Han vil ikke kigge på mig. Jeg tager tøjet på og går hjem.

SCENE 12 – MAJNUN

ZAKARIAS

Hvor har du været? Min far står i gangen da jeg kommer hjem. Jeg kommer lige fra moskeen Baba, siger jeg. *Hvorfor er du våd*? Det har regnet. Aminah står i baggrunden. Vi får øjenkontakt. Hun ser bange ud. *Du lyver siger han. Younes far har ringet. Han siger at du har begået en stor synd. Er det rigtigt?* Jeg ved ikke hvad du taler om, siger jeg og prøver at smutte forbi ham, men han holder mig tilbage. *Ved du hvad der sker med drenge som dig?* Drenge som mig? *Jeg har advaret dig* Zakarias. *Er det rigtigt at du laver sihr*? Du er Majnun wallah. Min fars ansigt ændrer sig. *Hvad kaldte du mig?* Du hørte det godt. Jeg sagde at du er Majnun dig. Han går tættere på mig. Helt op i mit fjæs. Alle siger det samme bag din ryg. SLAM. Han skubber mig ind i væggen. *Stop-Stop,* Aminah skriger. *Bland dig udenom*, siger han. *Det er din skyld. Du har forkælet ham*. Lad hende være!! Det er mig du har et problem med, Majnun. *Sig det igen, wallah.* MAJNUN! Jeg råber det, så højt at naboerne kan høre det. SLAM. Han skubber mig ind i væggen igen. Jeg er ikke bange for dig! Det eneste du kan er at slå. Aminah krymper, da jeg siger det. Stop-stop Hamid. Han reagerer ikke på hendes ord. *Du er ikke min søn dig, siger han. Du er besat.* Det er dig, der er besat! Uanset hvor meget du beder og hvor meget du går i moskeen, så gør det ikke en forskel!! *Dig!* Han peger på mig. *Du er en djinn*. Ja! Og hvad så, hvis jeg er! Det er ikke mig den er galt med, det er dig og denne her lorte religion. Nu mister han besindelsen. Jeg har aldrig set ham sådan her før. Vreden tager over ham. Han stammer og kan ikke få vejret. Aminahs små arme, de prøver at holde ham tilbage. Han skubber hende væk. Hun vælter ned. Aminah! Jeg rækker ud efter hende. Min fars hænder stopper mig. Han holder om min krave, med en bevægelse kaster han mig ind på skabet og låser døren udefra.

Hvad er der galt med dig? Du er ikke mine søn dig. Han puster og stønner. Du kommer ikke ud fra det her skab før du beder om tilgivelse. Det er for dit eget bedste siger han.

SCENE 13 – FANGET

Zakarias er låst i et skab. Han er omsluttet af mørke. Et lille lys kommer ud fra nøglehullet i døren

ZAKARIAS

LUK MIG UD!!!!!! LUK MIG UD!!!!!!!!! ÅBEN DØREN!!!! AMINAH! Det var ikke mig!!! BABA! JEG RINGER TIL POLITIET. JEG SVÆRGER. ÅBEN DØREN.

Zakarias hiver i dørhåntaget, men der sker ikke noget. Stemmer bag døren begynder at tale. Zakarias stopper og sætter øret hen til døren

ZAKARIAS

Jeg kan høre nogle stemmer i stuen. Min far taler med nogen. De hvisker.

Pause

ZAKARIAS

Jeg kan ikke tro det er sandt, lyder min fars stemme. *Hvad har jeg gjort forkert??? Bror,* siger den anden stemme. *I bliver nødt til at sætte jeres lid til Allah, den almægtige og barmhjertige.* Det er Younes fars stemme. Åh nej. *Er du sikker på at der ikke er en anden vej? Hør bror. Jo længere tid du lader ham være alene med den jo mere overtager den hans krop. Ya Allah, ya allah, ya allah.* Min fars stemme. *Led os på rette vej. Hamid! Din søns tro er svag. Han er på affveje. Hans sjæl er syg. Det har gjort til et let offer for djinnerne påvirkning. Hvor er han henne?* Stemmerne bliver tavse.

Zakarias bevæger sig væk fra nøglehhullet

ZAKARIAS

Hvad vil du råde os til at gøre sheikh? Det er bedst vi gør kort proces, før der er flere der opdager det. *Ved folk det, udbryder*, min far. Han lyder skrækslagen. *Bare ikke det. Ya Rab, bare ikke det, giv os tålmodighed. Vi er villig til at gøre alt for at redde ham. Hvad det skal være? Vi bliver nødt til at lave en ruqya på ham hurtigst muligt. Før dens greb om ham strammer*. *Har du talt med den*, spørger han. Ja. Jeg får kuldegysninger bare år jeg tænker på det sheikh. I går, så jeg den. Den kom ud af hans ansigt. Ud af hans mund. Åhh min elskede søn. Kommer det til at gøre ondt?

Pause

ZAKARIAS

Ja. Det er den eneste løsning...Jeg kommer i morgen inshallah. Det er bedst hvis I Ikke fortæller ham noget. Sørg for at hans farmor ikke går ind til ham. Kvinder er mere sårbare over for djinn end mænd. Den vil prøve at overtale jer til at slippe den fri men I må være stærke og ignorere den. Inden I går til ro, så læst Ayat-al-Kursi højt og tænd for denne her røgelse. Det er vigtigt at I ikke giver ham noget at spise og drikke til i morgen.

Pause

ZAKARIAS

Må gud belønne dig sheikh.

Lyden af en dør som smækker forsigtigt. Lyset går ud. Zakarias går væk fra døren.

ZAKARIAS

Åh nej. Hvad har de tænkt sig at gøre?

Zakarias hamrer på døren igen

ZAKARIAS

Åben døren. LUK OP!!!! LUK SÅ OP!!!!!!!!!! LUK SÅ OP for fanden!!!!

ZAKARIAS

....Aminah....Baba....Allah....

Zakarias synker sammen ved døren og lader sig omslutte af mørket

ZAKARIAS

En eller anden…

SCENE 15 – DJINN

Zakarias har været låst inde i skabet i tre dage. Tiden er gået i opløsning. Han er er begyndt at hallucinere. Han taler i tunger. En påkaldelse kommer ud af ham.

Han er ved at falde i søvn

Zakarias sidder med koranen i skødet og lsær Ayatul Kursi

ZAKARIAS

Klokken er 02:00.
Røgelsen lufter....

Ved Allah den almægtige, den eneste ene. Jeg kalder på jer fra skyggerne, ind i lyset. I Allahs den almægtiges navn.

Easy way say come to me ooo Jinns I summon you you are free to enter my house and my dreams.

Mørket bliver mørkere omkring ham. Zakarias lighter går ud. En skygge træder ind.

Han falde ri søvn

ZAKARIAS

Er du der?

En stemme i mørket

ZAKARIAS

Ja.

Pause

ZAKARIAS

Du må ikke æde mig

ZAKARIAS

Det gør jeg ikke heller ikke. Du er mig. Og jeg er dig.

ZAKARIAS

Du lyver. Du er ikke mig!

ZAKARIAS

Jeg kan hjælpe mig.

ZAKARIAS

Du kan hjælpe mig ved at forsvinde!

ZAKARIAS

Det kan jeg ikke. Du er mig.

ZAKARIAS

Stop med at sige det. Jeg er ikke dig. Du er mit problem

ZAKARIAS

Hvem siger det?

ZAKARIAS

Det gør jeg. Du er forkert.

ZAKARIAS

Du er ikke forkert.

ZAKARIAS

Jo du er.

ZAKARIAS

Nej du er ej.

ZAKARIAS

Jo du er!!! Du er haram og du er forkert!!! Du skal forsvinde!!!

Hvis du ikke forsvinder, så gør jeg det!!!

Døren går op og lyset trænger ind. Zakarias tager sin taske og løber ud

SCENE 16 - HAMMAM AL AZRAQ II

ZAKARIAS

Det er iskoldt. Det første kammer i hamammen er næsten tomt. Mine tænder klaprer. Jeg holder om mig selv. Der lugter af en blanding af urin og varm sved. Nogle enkelte mænd går frem og tilbage. De har sandaler på. Nogle sidder på gulvet. De anser mig ikke rigtigt. Marokkanske mænd med ballonmaver, fuldskæg, okselår, tyrearme, hår på ryggen. Nogle går rundt nøgen og andre har et lændeklæde om underlivet. Der er helt tavst. Mine fødder plasker mod de kolde marmorgulve. Snavs og trevler af hår i afløbsristen. Fugt glider ned af stenvæggene. Jeg går i retningen af varmen. Døren er en mund. Jeg skal til at gå igennem den da en stemme kalder på mig. Kom herover siger en af mændene. Hvad laver du? Du kan ikke bare gå ind i det næste rum? Du mangler noget. De andre mænd griner. Han sidder og skraller en appelsin. Han graver sine tykke fingre ned i skrallen, så den sprøjter. Han rækker mig en appelsinbåd. Jeg bider i frugten. Saften løber ned ad mine mund. Jeg fortæller dig det, hvis du kan svare på en gåde siger han. En gåde? Ja habibi. I dine hænder danser jeg, lader mig selv blive opslugt. Formløs, men jeg tager enhver form i vandet hvisker jeg dit navn og bliver til skum når jeg forsvinder. Hvad er jeg? Du er en djinn? Nej. Prøv igen. Mændene griner. *Du er sæbe*! *Sabon Beldi!* Han rækker posen frem mod mig og jeg stikker modvilligt hånden ned i mørket. Det er vådt og slimet. Jeg graver og graver, indtil jeg har en ordentlig klump frem i min hånd. Den skinner grønt i mine hænder. Jeg tager sæben med mig og går ind i dampen.

SCENE 17 – CITYRINGEN

ZAKARIAS

Rådhuspladsen, Gammel Strand, Kongens Nytorv, Marmorkirken. Østerport. Det tager ca. tyve minutter at køre hele Cityringen igennem. Indtil videre er Sluseholmen min yndlingsstation. Den er udsmykket med en kæmpehøj skulptur, der hænger fra loftet hen over rulletrapperne.

Pause

ZAKARIAS

Jeg har pakket min taske med 4 par underbukser, 2 par sokker, en Capri-Sun, min pung, tandbørste, tandpasta og et håndklæde.

Har siddet hernede i tre timer. Der ingen der ser mig. Jeg forsvinder i strømmen af kroppe. Ind og ud går de. Pladsen ved siden af mig er tom, men jeg ser den. Uanset hvor jeg tager hen følger skikkelsen efter mig. Den står klart og kigger på mig i min refleksion fra vinduet. Hver gang lyset går op, så er den der.

Pause

ZAKARIAS

Der. Der. Der.

Pause

ZAKARIAS

Der. Der. Der

Pause

ZAKARIAS

Hvorfor siger du ikke noget? Sig nu noget!!! Den er lige der. DER!!!!!

Pause

ZAKARIAS

Chef? En kontrollør står foran mig. Jeg har stået og råbt ad mit eget spejlbillede. Hele metroen glor på mig. Folk kigger op fra deres telefoner et øjeblik. Undskyld! Jeg skal af her. Nej jeg har ikke en billet. Min adresse? Hvad skal I bruge den til? Nej. I kan ikke sende bøden hjem til mig. Jeg har ikke noget hjem længere. Kan jeg ikke bare betale her. Københavns hovedbanegård, siger stemmen i metroen. Dørene åbner sig og mændene stiller sig i vejen for mig.

Vil I ikke nok lade mig gå. Det kan vi desværre ikke chef. Det er reglerne. Han stopper midt i sætningen. Djinnen kravler ud ad vinduet. Alting fryser. Den skubber til den ene kontrollør. Han vælter ind i den anden. Jeg springer ud af vognen.

SCENE 18 – KÆRLIGHEDSBESVÆRGELSE III

DJINN

Jeg skriver mit eget navn i noget mel. Laver en dej med melet uden gær eller salt. Skriv dette tegn i dejen og fodre det til en hund. Venter på at det virker.

SCENE 19 – TIVOLI

ZAKARIAS

Ding, dong, ding, dong. Klokkerne på rådhuset ringer midnat. Fyrværkeriet i tivoli. Det er første gang jeg ser det. Nattehimlen er en buket, kobberblå, violet, guld, aluminiums blomster. Bang-bang-bang-bang-bang-boom. Jeg holder dem i mine øjne. De forsvinder, det samme øjeblik, de er sprunget ud.

Pause

ZAKARIAS

Djinnen står og betragter mig. Hvad vil du? Den gør tegn til, at jeg skal følge den. Den går fra butiksvindue til butiksvindue. Glassene splintrer. Den slingrer og danser sig gennem mængden. Jeg følger efter den. Vi går gennem gågaden. Jeg mener strøget. Adressen er til en bar på Studiestræde. Musikken strømmer ud. Sang. Røg. Kom, siger den. Vi skal have det sjovt.

SCENE 20 – NO MANS LAND

Zakarias på floor. DJ spiller en popsang. Musikken er overdøvende.

ZAKARIAS

DISKOTEKET ER PROPPET. LAMPERNE DAMPER. JEG KAN NÆSTEN IKKE HØRE MIG SELV. DJINNEN STÅR VED BARDISKEN. KAN DU LAVE MIG EN DRINK??? EN DRINK! JA! NEJ! HAR DU NOGET STÆRKERE? VODKA? HVAD MED DET DER? DET DER! JEG SAGDE DET DER!!? NEJ OKAY. HVAD MED DET DER? JA? NOGET ANDET SÅ? SAGDE DU LIGE DJINN? JEG SPURGTE OM DU SAGDE DJINN???? GINN OG TONIC? AH OKAY SORRY. JEG HØRTE FORKERT. JA EN GINN OG TONIC TAK.

Zakarias drikker

ZAKARIAS

Ahhhh. Wow det smager godt.

Zakarias tømmer glasset

ZAKARIAS

Jeg skal danse NU! Hvem vil danse med mig? Det summer så dejligt i kroppen! Danser du??? Ja dig? Hvad med dig? Skal vi danse?? En eller anden dans med mig!!!! Vi skal feste nu!!!

Zakarias går op til baren igen

ZAKARIAS

KAN JEG FÅ EN TIL? DET SAMME! JA. TAK

Zakarias tømmer glasset

ZAKARIAS

JEG ER LIGE KOMMET FRA JYLLAND!!! DET HER ER DEN BEDSTE AFTEN I MIT LIV. DET ER NU VI SKAL NYDE LIVET. DE KIGGER ALLE PÅ MIG. JEG FINDES!!!! VI FINDES!!!

Zakarias danser med djinnen. Indtil en fyr kommer op til ham

ZAKARIAS

HEJ FLOTTE! MIG? NEJ, JEG RYGER IKKE MEN JEG. ELLERS TAK! HVAD SIGER DU? HAHA, HVOR ER DU SØD. SKAL VI KYSSE?

Zakarias kysser med fyren

ZAKARIAS

SKAL VI TAGE HJEM TIL DIG? JEG MANGLER ET STED AT SOVE.

SCENE 21 – NO MANS LAND II

Det er morgen Zakarias vågner op i en fremmedes seng. Han er nøgen. Tager tøj på.

ZAKARIAS

Godmorgen. Du skal bare sove videre. Jeg bliver nødt til at gå nu.

Hvor er vi egentlig henne? Amager? Okay. Ja jeg syntes også det var dejligt. Må jeg låne toilettet?

Pause

ZAKARIAS

Jeg giver ham et kys på kinden og ser ham falde i søvn igen. Inden jeg går stjæler jeg et par af hans underbukser. Jeg gemmer dem i min taske. Giver dem til djinnen. Vi bruger dem i en besværgelse.

SCENE 22 – NO MANS LAND III

ZAKARIAS

DET ER MIN YNDLINGSSANG!!!! JEG HAR ALDRIG VÆRET I BYEN TO DAGE I TRÆK!!!! JEG FØLER MIG SÅ FRI!!!

Zakarias går op til baren

ZAKARIAS

BARTENDER!!!!! BARTENDER!!! JEG SKAL HAVE EN DRINK!!! EN GIN OG TONIC!!!! MAKE IT DOUBLE!!!! HAHAHAHAHAHAHAHAHAHA

Zakarias tømmer glasset i en mundfuld og valser op til floor

ZAKARIAS

Se mig! Se mig!! Se lige mig!!! ER I KLAR!!! 1-2-3-4

Zakarias giver den liv på dansegulvet

ZAKARIAS

I CAME HERE TO SLAY!

Zakarias og djinn er en krop i dansen

ZAKARIAS

Hej frække! Ja dig? Skal vi danse? Jeg kan ikke høre hvad du siger? Hvad er det? Idk. I Jylland drikker man kun øl og

ryger hash. Jeg kan ikke høre dig. Musikken er for høj!! Fuck det! Giv mig en!

Zakarias sluger pillen

ZAKARIAS

Jeg mangler et sted at sove???? Skal vi ikke tage hjem til dig og bolle?

SCENE 23 – NO MANS LAND IV

ZAKARIAS

Jeg vågner op I en eller anden lejlighed ved siden af en eller anden fyr. Min kæbe gør ondt.

Pause

ZAKARIAS

Sover du? Intet svar. Jeg går ud i køkkenet. Tømmer skabene. Fylder min taske med mad. En frysepose. En saks. Hvor er der en saks. Han sover stadig tungt. Der! Jeg klipper hans pikhår af. Gemmer det i fryseposer. Ud af lejligheden igen som en djinn.

SCENE 24 – NO MANS LAND V

Tilbage på floor

ZAKARIAS

Wuuuuuuuuuuuuuuuhhhh! Den virker! Jeg mærker den! Kan jeg få et shot til??? Et til! Et til!!! Kom nu kys mig!

Zakarias danser

ZAKARIAS

Wauv det føltes godt det her

Zakarias hallucinerer i hans indre åbner dansegulvet sig i spektrum af farver. Ham og djinnen hvirvler rundt som to dervisher.

ZAKARIAS

ALLAH ER HER INDE!!! JEG KAN MÆRKE HAM. WALLAH!!! HAN ELSKER MIG!!! JEG VED DET!!! JEG HAR DANSET HERINDE TRE DAGE I TRÆK. HAN ER HER. ALLAH ELSKER SINE DJINNER. VI FINDES!!!! HAN ELSKER OGSÅ JER!!! WALLAH HAN GØR!!!!

Pause

ZAKARIAS

Jeg har det ikke så godt.

Zakarias stopper med at danse

ZAKARIAS

Hørte I det? Nogen kalder til bøn? Kan I ikke høre det??? Shhh. Stille!

Pause

Zakarias

Åh nej. Hvad dag er det i dag???? Hvad dag er det i dag???? En eller anden??? Hvad dag er det i dag??? Er det fredag??? Det er jummuah! Jeg har misset fredagsbønnen!! Åh nej. Åh nej!

Zakarias hallucinerer i hans indre åbner dansegulvet sig og opsluger ham i flammer

ZAKARIAS

Undskyld allah. Tilgiv mig!!! Tilgiv mig!!! Jeg har været en dårlig muslim. Jeg har været en dårlig søn.

SCENE 25 – HAMMAM AL AZRAQ III

ZAKARIAS

Sveden klistrer sig til min krop. Jeg får det varmere og varmere. Kan næsten ikke trække vejret. Dampen er så tæt. Et bassin I midten af rummet fyldt med varmt vand. En guldfontæne i form af en løve der sprøjter kogende vand ud af munden. Rummet lugter af varmt, sved, røgelse og urin. Det dufter godt. Gulvet er strøget med rosenblade. Mænd i alle størrelser og former. Jeg hører hundrede stemmer på en gang. Tusindvis af dialekter.

STEMMERNE

Jeg ved ikke hvad jeg skal gøre bror. Jeg skal til lægen i morgen. Inshallah det går godt. Ved du hvad du mangler? Nej. Jeg har lige købt en ny bil. Du skal prøve at spørge en anden. Engang var jeg ung og smuk. Nu er jeg gammel og tyk. Ramadan kareem. HAHAHAHAHAHAHAHAHA. Jeg sværger. De siger der bor en djinn i badet. Det er noget vås. Jeg er kommet her siden jeg var en dreng og jeg har aldrig oplevet noget.

ZAKARIAS

En buttet mand har viklet sit håndklæde om livet og står danser mavedans. De andre mænd klapper og griner. De kaster penge efter ham Jeg går over til bassinet og dypper min hånd i det varme vand. Det brænder. Jeg bliver nødt til at vaske mig før jeg kan gå videre.Jeg smører mig selv ind i den grønne sæbe. Mændene kigger gennem dampen. Mine ben, arme, mave, ryggen indtil hele min krop er en hinde af grønt skæl. Jeg sænker mig selv ned i bassinet. Det gør ikke ondt længere. Sæben går i opløsning. Det skummer. Da jeg rejser

mig op igen, skinner min hud. Mine underbukser er forsvundet. Jeg har skiftet ham. Jeg går ind til det sidste kammer i badet.

SCENE 26 - TRANSIT

Zakarias vågner op i metroen

Zakarias

Ugh. Hvor er jeg? Hvad skete der?

Pause

ZAKARIAS

Hvor er vi på vej hen?

Pause

ZAKARIAS

Sad der ikke lige nogen ved siden af mig? Hvor blev han af?

Zakarias presser ansigtet op af vinduet. Han ser ikke længere sin refleksion, der er kun djinnen nu.

ZAKARIAS

Mit ansigt. Det er ikke mit ansigt det der. Det er dit ansigt! Hvad har du gjort ved os!!! Hvad er dit problem!!! Lad mig nu forhelvede være i fred!!! Stop med at glo på mig!!!!

Pause

Zakarias

Se ham lige. Bøsserøv siger en stemme bag mig. Hvad sagde du? Du hørte det godt bøsserøv! Jeg er sgu ikke nogen bøsse, jeg er en djinn!!! Fandt det nu!!!

Pause

ZAKARIAS

Slaget rammer mig i ansigtet før jeg når at reagere. Det lyner for mit indre. Jeg hører lyden af knust glas i mit hoved.

Zakarias ligger på metrogulvet

ZAKARIAS

Av…

Pause

ZAKARIAS

Hvorfor glor I bare?? GØR NOGET!!! HJÆLP MIG!!! HVORFOR SIGER I IKKE NOGET? KAN I IKKE SE MIG!!! JEG STÅR LIGE HER!!! HAN SLOG MIG!! HAN SLOG MIG!!!

Pause

Zakarias

Frederiksberg Allé siger stemmen i metroen. Dørene går op og fyren der slog mig, forsvinder bare ud ad døren. Følg efter ham siger djinnen, så jeg følger efter ham. Han tager

elevatoren. Jeg tager trapperne. Hurtigere, hurtigere, inden han slipper væk. Jeg er lige bag ham. Han ser mig ikke. Noget i mig vokser. Min vejrtrækning. Jeg bliver større og større. Lader djinnen overtage.

Pause

ZAKARIAS

Kig op. Jeg smadrer min knytnæve ind i hans ansigt. Igen. Hårdere! Hårdere!!! Hans tænder flækker i min hånd. Det siger krkrkr. Han gør modstand, så jeg presser min næve ind i hans mund. Mmmmmmmmmmhhhhmmmmm. Han skriger. Ja!!! Skrig. Skrig din fucking perker. Jeg holder ham i håret inden jeg smadrer endnu en næve i ansigtet på ham igen. Hvad kaldte du mig??? Sig det igen!!! Min næve i hans ansigt. Han vælter om på asfalten. Jeg springer på ham. Presser mine fingre ned i hans øjenhuler. Han skriger. Mine hænder er dækket med blod. Ja!! HAHAHAHA. Nu er du ikke så hård længere hva???? Han prøver at kravle væk. Hvor skal du hen??? Jeg er ikke færdig med dig! Du er min nu!!! Jeg trækker ham tilbage ved buksebenet. Mine negle er knive, jeg kradser hans ansigt i stykker med. Han dækker sig med sine hænder. Jeg bliver ved, river hans ansigt så der kun er en grimasse tilbage. Ja!!! JA!!! Bliv ved Zakarias!!! Bliv ved!!! Jeg giver ham et spark i lysken. Ibn kalb!!! Tror du jeg er færdig med dig??? Det her er for alle djinnerne.

Zakarias spytter

ZAKARIAS

Jeg bider ham i halsen. Mine hugtænder. De glider gennem hans hud som smør. Han spræller som en død fisk. Mere! Mere!

Blodet løber ned af mit ansigt. Ahhhh Jeg trækker ham hen af asfalten. Hans krop er tung. Slap. Den raller og gurgler. Jeg fortærer ham. Bid for bid.

Pause

ZAKARIAS

Enghave plads siger stemmen i metroen. Jeg sidder tilbage i metroen. Jeg ser ikke længere mig selv i refleksionen. Kun en djinn.

SCENE 27 – KÆRLIGHEDSBESVÆRGELSE IV

DJINN

Jeg skriver Surah al Zalzalah på syv stykker papir i syv dage. River papirerne i syv stykker, mens jeg sætter hvert enkelt stykke i brand i en blanding af hvidløg og svovl.

SCENE 28 - STADEN

DJINN

Ægte perkere går ikke til psykolog! De går på staden! Så jeg går på staden igen. Køber to joints og en flaske ginn. Jeg har ikke en depression. Jeg har en djinn.

SCENE 29 - SMS

ZAKARIA

På syvende dagen modtager jeg en sms. Den er fra min far. Aminah er syg.

Pause

ZAKARIAS

Hvad er det du har gjort? Det er din skyld.

SCENE 30 – BEGRAVELSEN

ZAKARIA

Inna lillahi wa inna ilayhi raji'un. Vi holder begravelse for Aminah på en fredag. Det sker på Vestre kirkegård. Døden er en slags forsoning. Alle er mødt op, selv Younes. Aminah ser så fredelig ud. Svøbt i hvidt. Vi sænker hende ned i graven. Jeg lægger hendes fine lille ansigt så det peger i retning mod Mekka. Alle mændene trykker min Majnuns hånd. De undgår at trykke min. De ser mig ikke engang på mig. Djinnen står og græder.

SCENE 31 – RUQYA

Zakarias har en hvid djellaba på og Aminahs røde sko. Hans arme er bundet.

ZAKARIA

En stol. En bedemåtte. En aflåst dør. Younes far opstiller reglerne for ritualet. Han tegner en cirkel med et stykke kridt. Du har en djinn i dig siger han. Luk øjnene! siger han. Ikke se direkte på djinnen. Lyset er så intenst, hvis I ser direkte på den, så bliver I blind. Majnun er her. Det er som om han skal til at sige noget men han forbliver tavs. Er det bekymring jeg ser I hans ansigt lige inden mørket sænker sig for mine øjne?

Zakarias får bind for øjnene. En højtaler spiller tronverset. Det første slag rammer ham i ryggen.

ZAKARIAS

…Uf

Det andet slag rammmer ham i siden

ZAKARIAS

…

Det tredje slag får ham til at falde om men han rejser sig igen

ZAKARIAS

Stop, stop. Min Majnuns stemme råber. Nej! Bliv ved. Bliv ved!

Det regner med slag ned over zakarias. De kaster vand i hans ansigt. Zakarias krop ændrer sprog. Pinden stopper midt i luften og knækker

DJINN

Hahahahahahahaaaaaaaaaa. Det gør ikke ondt. Forstår I det ikke snart. Jeg er ham og han er mig.

Pause

DJINN

Bebrejder I os stadig vores eksistens. Kalder vores kærlighed for en synd? Låser jeres smil væk og vender blikkene indad. I forbander os. Siger Ibliss, Yajuj og Majuj, Dajjal. Som om vi ikke altid har altid været her i moskeen og hamammerne. I kan ikke fornægte os længere.

Pause

DJINN

Slip mig fri.

Zakarias krop bliver sig selv

ZAKARIAS

Mine hænder bliver løsgjort. Jeg mærker min fars omfavnelse.

Undskyld, undskyld, undskyld. Kan du tilgive mig. Tårene løber ned af hans ansigt. Han ser pludselig så gammel ud. Han ligner Aminah på en prik. Jeg har aldrig set ham græde.

SCENE 32 – KÆRLIGHEDSBESSVÆRGELSE V

DJINN

Jeg binder syv knuder på en rød silketråd skriver Aminahs navn på et stykke blåt papir. Jeg lægger knuden på papiret og papiret i mund. Begraver det i et blomsterbed

SCENE 33 – ISHA

ZAKARIAS

Moskeen er tom. Jeg er kommet for at bede morgenbøn.

Pause

ZAKARIAS

Jeg ved du er her. Kom frem

Djinnen dukker op

ZAKARIAS

Hvis de kunne uddrive dig, så ville jeg fange dig ind igen. Min elskede djinn. Med et kys. Et ad gangen. Sætte dig tilbage i mit venstre øje. Vil du lede bønnen?

Zakarias og djinnen *ser på hinanden. Så stiller de sig side om side. De løfter hænderne falder ind i bønnen*

SCENE 34 - HAMMAL AL AZRAQ IV

ZAKARIAS

Jeg står ved døren til det tredje kammer. Den er kun halvt så så stor som de andre to. Dampen er tykkere og tættere. Jeg kan ikke se noget længere men jeg mærker konturen af døren. Den går op af sig selv. Døren fører ind til en lang gang. Det brænder i mine lunger hver gang jeg trækker vejret. Dybere og dybere ind. Jo længere jeg kommer jo mindre bliver gangen. Jeg maser mig længere og længere ind Jeg er nede på alle fire og kraver. Der er så smalt nu at jeg bliver nødt til at slange mig frem. Jeg er nede på min mave og maser mig frem. Det er som om væggene bliver tættere og tættere. Jeg kravler indtil jeg når lyset. Det er helt stille. Rummet er uendelig stort. Mine fødder ekkoer ud i uendeligheden. Jeg er ikke alene. Jeg kan høre nogen trække vejret.

ZAKARIAS

Læg dig ned på ryggen siger en stemme jeg kender. Du skal ikke være bange. Jeg mærker en velkendt hånd på min skulder. Den presser mig ned mod gulvet. Jeg lader det hele ske. Hånden undersøger min krop. Bevægelserne er blide og rytmiske. De stiger i hastighed indtil en jeg mærker en anden hånd på min krop. Den er som sandpapir. Den skrubber mig på ryggen og ballerne. Hårdere og hurtigere. Død hud. Jeg skifter ham. Hånden griber ud efter spanden og hælder det udover mig. Det føles som at stå under et vandfald af ild. Det bliver ved og ved. Det bliver rødt for mine øjne og lige inden jeg skal til at besvime stopper vandet og hånden. Dampen forsvinder. Jeg helt alene igen. Ved siden af mig ligger der en brugt vaskeklud og tom spand. Min hud er rød efter mærkerne. Jeg er helt ren nu.

Dampen forsvinder. Zakarias rejser sig og forlader scenen.